

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

לפני **כבוד השופט איתן אמנו**

בעניין: **המאשימה**

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד קורל מויאל

נגד

הנאשמים

פרדי אבו ראשד – בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד עדי ברקאי
ג.מ. סדן חברה לבניה ניהול וייזום בע"מ

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, **בשלוש עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר**, לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.9.2007 התאגדה הנאשמת 2 ונרשמה כחברה מורשית לפי חוק מע"מ, בענף עבודות הבניה. מתוקף היותה חברה מורשת, חייבת הנאשם 2, באמצעות מנהלה, הנאשם 1, להגיש דו"חות תקופתיים למע"מ ולשלם את המס הנובע מהם, במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות.
3. בתקופה שבין חודש 05/2018 ליולי 2018 הגישו הנאשמים, למנהל המכס והמע"מ 3 דוחות תקופתיים, בהם כללו הנאשמים ניכוי מס תשומות בסך של 651,887 (להלן: "מס התשומות") שלא כדין, מבלי שהיה להם לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. הנאשמים ניכו את התשומות בהסתמך על 7 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על של חברת 'מ.ח. כוכב עתיד בנייה', כאשר היקף העסקאות הינו בסך של 4,486,515 ₪ והיקף מס התשומות הפיקטיביות שנוכה הינו 651,887 ₪.
4. במעשיהם אלו, מסרו הנאשמים למנהל מע"מ דוחות תקופתיים הכוללים ידיעה לא נכונה ללא מתן הסבר סביר, תוך ניכוי מס תשומות שלא כדין.
5. ביום 29.1.2025 הצדדים הגיעו להסדר [ת/1] לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן [כא/1], ויושתו על הנאשמים העונשים הבאים:
 - א. ביחס לנאשם 1 - המאשימה תטען ל-9 מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, במידה ויימצא ממתאים על ידי הממונה על עבודות השירות. במידה ולא תטען המאשימה למאסר בפועל, בעוד ההגנה תטען באופן חופשי, אך לא תטען לביטול ההרשעה.

עמוד 1 מתוך 11

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

- ב. מאסר על תנאי, לשיקול דעת בית המשפט.
 - ג. קנס כספי, לשיקול דעת בית המשפט.
 - ד. התחייבות, לשיקול דעת בית המשפט.
 - ה. ביחס לחברה, המאשימה תטען להטלת קנס כספי, והגנה תטען באופן חופשי.
6. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, במסגרת טיעוניה לעונש, עמדה על הפגיעה בערכים החברתיים, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. המאשימה הפנתה לסכום המס שנגרע מקופת המדינה - 651,887 ₪. המאשימה הפנתה לענישה הרווחת במקרים דומים, **ועתרה למתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשים, 2-9 חודשי מאסר על תנאי, קנס בשיעור 5%-10% מסכום המחל והתחייבות.**
8. המאשימה הפנתה לחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו של הנאשם, ולהסכמות הצדדים, ונוכח אי הסרת המחל, עתרה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.
9. **ב"כ הנאשם**, הפנה להסדר שבין הצדדים, וטען כי מדובר בהסדר סביר ומאוזן, ועתר לכבוד. הפנה להיותו של הנאשם בן 49, אב לחמישה ילדים קטינים, בגילאי שנתיים ועד 16, עובד כמנהל עבודה ומשתכר כ-8,000 ₪. רעייתו מורה בתיכון, ועתר להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם בעת השתת הקנס. הפנה לכך שהנאשם היה בעלים של חברת בנייה, ומפעל חייו קרס. הפנה להיותו של הנאשם נורמטיבי, ונעדר עבר פלילי. הפנה לסוג העבירות בהן הורשעו הנאשמים וטען כי הוסכם כי בעלי החשבוניות לא ביצעו את העבודה, אך כתב האישום שותק בעניין זה, וביקש להניח שאין מדובר בחשבונית שאין מאחוריה כלום. כמו כן טען, כי מדובר בחשבוניות זרות. ב"כ הנאשם עמד על אופי העבירה בהן הורשעו הנאשמים והמדרג הנמוך נוכח היסוד הנפשי הנדרש בעבירות אלו. עוד הוסיף כי יש להעניק משקל ממשי לזמן הרב שחלף מאז בוצעו העבירות, ולכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר הליך הגישור.
10. ב"כ הנאשם עתר למתחם הנע בין **מאסר על תנאי ועד 9 חודשים**. בתוך המתחם, עתר להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בעובדות שירות, בעיקר נוכח אי הסרת המחל נשוא כתב האישום, בשים לב לכל האמור לעיל. כמו כן עתר להשית על הנאשם קנס מתון הנע בין 5,000 ₪ ועד 10,000 ₪, תוך שטען כי אין סימוכין חוקי או פסיקתי לעתירת המאשימה להשית קנס הנע בין 5% - 10% בעניין. כמו כן עתר, להשית על הנאשם מאסר על תנאי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בלבד.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

11. **הנאשם**, עתר להתחשב במצבו הכלכלי, בעיקר ביחס לעבודות השירות שכן הדבר יוביל לפגיעה בפרנסתו.

דיון והכרעה

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), המוסדר תחת הוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, נקבע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב **בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**. משהצדדים לא הגיעו להסדר עונשי, אלא שהמאשימה הגבילה עתירתה העונשית, שומה על בית המשפט לערוך איזון ולהביא בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בחוק ובפסיקה בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

13. יש לציין כי, העיקרון שמנחה את בית המשפט בעת קביעת מתחם העונש (בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין) **הינו הלימה בין חומרת מעשה העבירה** בנסיבות אותו מקרה **ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם**.

14. במקרה המונח בפני בית המשפט, המעשים בהם הורשעו הנאשמים, שעיקרם מרמה כלפי רשויות המס, הם חמורים ופוגעים ברציונל המונח ביסודם של דיני המס ולכך יש השלכה על המשק והכלכלה וכן על המרקם החברתי והסולידריות החברתית לנשיאה בנטל המס באופן שווה, מקום בו הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של הנאשם 1, בביצוע שלוש עבירות בניגוד לחוק מע"מ.

15. **הערכים המוגנים** - הערכים החברתיים שנפגעו במקרה דנן ממעשיהם של הנאשמים הם ערך השוויון בנטל המס וערך ההגנה והשמירה על הקופה הציבורית. על פי פסיקה עקבית של בית המשפט העליון, עבירות המס מגלות חומרה רבה ומצדיקות ענישה מרתיעה, אפנה לרע"פ 977/13 **אודיז נגד מדינת ישראל** (20.2.13), וכן לרע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נגד מדינת ישראל** (3.3.14). בע"פ 71687/02 **עיני נגד מדינת ישראל** (1.4.2004) נקבע כי: "**הערך המוגן בעבירות המס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המיסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת**".

16. עוד נקבע ברע"פ 4323/14 **מולדובן נגד מדינת ישראל** (26.6.2014): "**עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס**".

17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, מתעצמת ומתגברת נוכח אופיין של העבירות בהן הורשעו. השימוש בחשבונות פיקטיביות הוגדרו בפסיקה לא פעם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

- כמכת מדינה שיש להילחם בה מלחמות חורמה והוגדרו כ"נגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת" [עפ"י 6968-02-17 משהראוי נ' מדינת ישראל (24.4.2017)].
18. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בית המשפט נתן דעתו, בין היתר, למספר העבירות (3), למשך הזמן בו בוצעו העבירות, להיקף העסקאות וסכום החשבונות שנוכו שלא כדין שהינו 651,887 ₪.
19. **הנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה** - מעשיהם של הנאשמים חמורים הם וחותרים תחת העקרונות הכלליים של שיטת גביית המסים במדינת ישראל ומעשיהם אלו גרמו לנזק ישיר בקופת המדינה, למערכת ולשיטת גביית המס.
20. **מעבר לפגיעה הישירה בקופה הציבורית, הרי שלא ניתן להתעלם ממידת הפגיעה באמון מערכת רשויות המס בבעלי החברות/מנהליה הנישומים, ובדיווחים אשר מוגשים באמצעותם ו/או באמצעות אחרים ולנזק הפוטנציאלי ממעשיהם של הנאשמים.**
21. בנסיבות האמורות, בהתאם לאופן פעילותם של הנאשמים במשך התקופה המתוארת שאינה ממושכת, נוכח מספר החשבונות, ובשים לב לנזק הישיר והמוחשי שנגרם כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים - גריעת מס בסך של כ-651,887 ₪ מהקופה הציבורית, הרי שניתן לומר כי אין מדובר באירוע שרף חומרתו והפגיעה בערכים המוגנים גבוהה.
- מדיניות הענישה הנוהגת**
22. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, משתרעת על פני מנעד רחב והכל בהתאם לנסיבות המעשה, ולנסיבות העושה, אם כי בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. אפנה לרע"פ 679/21 פלוני נגד מדינת ישראל (נבו, 3.2.2021): "לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה המשתקפת בעבריינות מס, אשר נובעת מהפגיעה הקשה בקופה הציבורית ולאור הקושי הרב בחשיפתה. לפיכך, יש להשית ענישה ממשית בגין עבירות אלו, כאשר נקודת המוצא לגזירת העונש תהיה בדרך כלל עונש מאסר בפועל".
23. וכך אפנה לרע"פ 1154/20 מלכה נגד מדינת ישראל (נבו, 12.2.2020): "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בביצוע עבירות מס, ועל כך שנקודת המוצא בגזירת עונשו של נאשם שביצע עבירות אלו היא מאסר בפועל. עוד נקבע בפסיקה כי על בית המשפט הגוזר את עונשם של עבריינים המבצעים עבירות מס להעדיף את האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם...".

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

24. העבירות המבוצעות בניגוד לחוק מע"מ, כמו גם עבירות המבוצעות בניגוד לפקודת מס הכנסה, פוגעות בכספיו של הציבור ופועל יוצא של ביצוע עבירות אלו, הינו גזילת כספיו של כלל הציבור.

25. מדובר בביצוע עבירות כלכליות, שתוצאתן, כאמור, פגיעה בציבור ובעקרון השוויון, ואשר העונש ההולם הוא מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה ואין להסתפק בעבודות שירות, לרוב. האמור נקבע בשורת פסקי דין ואפנה לרע"פ 3137/04 חג'ג' נגד מדינת ישראל (18.4.2004) שם נקבע: "... כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם היא להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס, גם עונש של מאסר בפועל למען יידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר", וכן בע"פ 624/80 חב' וייס אנרסט בע"מ נגד מדינת ישראל, שם נקבע: "שהאחד שודד את קופתה של המדינה והאחד שודד את קופתו של הפרט".

26. עם זאת, במקרים המתאימים, הוטלו לא פעם בעבירות מס גם עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

27. עיון בפסיקה מעלה כי מתחם העונש בעבירות מעין אלו נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר ממושך וזאת בשם לב למספר העבירות, היקף המס שנגרע ועוד. בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, על בית המשפט לשקול בבואו לגזור את הדין הינם, כמפורט לעיל, היקף העבירה, סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית, משך ביצוע העבירות, מספר העבירות והמעשים, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות והסרת/אי הסרת המחדלים.

28. רע"פ 8423/16 מנשה דגן נ' מדינת ישראל (נבו, 9.11.25), אליו הפנתה המאשימה, בית המשפט הרשיע את הנאשם בריבוי עבירות לפי סעיפים 117(א)(3) ו- 117(א)(6) לחוק מע"מ בשני כתבי אישום נפרדים שאוחדו, כאשר סכום ההשתמטות הינו בסך של כ- 900,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 50,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו תוך שבית המשפט שקל בין היתר את גילו של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי, וכן את השפעת המאסר על משפחתו והעובדה כי חסך זמן שיפוטי יקר ומנגד לחומרה את אי הסרת המחדלים על ידי הנאשם. בית המשפט המחוזי הקל עם הנאשם והפחית את עונשו ל-8 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

29. ת"פ (שלום-ת"א) 22257-06-20 מדינת ישראל נ' אבני (נבו, 30.6.2022) בית המשפט השלום הרשיע את הנאשמים, על פי הודאתו של הנאשם 1, בביצוע 23 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ. הנאשם הינו עורך דין ורואה חשבון, אשר נרשם כעוסק מורשה הנותן שירותים משפטיים, והינו מנהלה של הנאשמת 2, בדוחותיו התקופתיים השמיט מס עסקאות וניכוי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

מס תשומות שלא כדין בהיקף כולל של 465,557 ₪. נקבע מתחם עונש הנע מאסר על תנאי לצד של"צ בהיקף נרחב ועד 9 חודשי מאסר, לצד קנס ממשי. הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ובעל נסיבות משפחתיות מרוכבות, נדון לשל"צ בהיקף של 350 שעות, קנס בסך 23,000 ₪, לצד ענישה נלווית. לא הוגש ערעור.

30. ברע"פ 5931/16 עליאן חסן נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ (8.9.2016), מדובר בנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע 33 עבירות של ביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם יתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 117(א)(5) ו-117(ב) לחוק מע"מ. ענייניו של העבירות בכך שבמהלך השנים 2012-2013, הוציא 33 חשבוניות בסך של כ-3.8 מיליון ₪, כאשר סכום המס הינו 614,640 ₪. בית המשפט השלום השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם באופן חלקי רק ביחס לקנס, אשר הופחת לסך של 10,000 ₪. באותו מקרה דובר בנאשם בן 75 הסובל ממחלת הסרטן וסכרת. ראו בהתאמות הנדרשות שכן ניתן לאבחן מקרה זה מעניינו של הנאשם שבפניי.

31. ברע"פ 2478/21 זיאדנה נ' מדינת ישראל (נבו, 9.5.2021) נדחתה בקשת רשות ערעור, על ערעור שנדחה אודות חומרת העונש. לנאשם יוחסו לו 14 עבירות על חוק הבלו – מסירת הצהרה בלתי נכונה (היקף המס בגינן עמד על כ-13,000 ₪), 2 עבירות לפי 117(א)(6) לחוק מע"מ, ועבירה של מסירה ידיעה לא נכונה ללא הסבר סביר לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, בגין דרישה של ניכוי מס תשומות בסך של 237,512 ₪. נקבע מתחם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר, המחדל לא הוסרו במלואו, הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הפחית את סכום הקנס והעמידו על סך של 30,000 ₪ (חלף 50,000 ₪), ובית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חמור במידה המצדיקה התעבות ערכאת הערעור. [ניתן לאבחן מהמקרה שבפנינו, שכן ברע"פ זה הורשע הנאשם בעבירות נוספות].

32. ת"פ (שלום חיפה) 68129-12-21 מדינת ישראל נ' עדי פיבר (נבו, 16.1.2023) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע 13 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ. עניינם של העבירות, בכך שבמשך תקופה של כשנתיים וחצי, היה הנאשם בעליו של עסק בענף שירותי ייעוץ בתחום הביטוח, תוך שהגיש 13 דוחות תקופתיים במסגרתם לא דיווח על מלוא מס העסקאות החייב בדיווח, כאשר סכום המחדל הינו כ-215,531 ₪. נקבע מתחם הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם שילם 18,000 ₪ מתוך המחדל, ובהתחשב נסיבותיו האישיות, גילו הלא צעיר, העדר עבר, היותו בהליך חדלות פירעון, נדון ל-5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. [בעניינו היקף התשומות שנוכו שלא כדין גבוה פי שלוש].

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

33. רע"פ 4394/14 נתן פיקהולץ נ' מדינת ישראל (נבו, 20.3.2018) נדחתה בקשת רשות ערעור, על ערעורים הדדים אשרו נדחו. לנאשמים יוחסו עבירה של אי הגשת דו"ח במועד בשלושה מקרים, לפי סעיף 117(א)(6), ושתי עבירות של **מסירה ידיעה לא נכונה לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, סכום המע"מ הינו 365,409 ₪**. נקבע מתחם ענישה הנע בין **מספר חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר, לצד קנס בין 50,000-100,000 ₪**. הנאשם שהינו בן 60, לא הסיר את המחדלים, מצוי בהליכי פירוק, נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הדגיש כי אכן גזר הדין הקל עם הנאשם, אך דחה את ערעורו, תוך שהדגיש כי ערכאת הערעור אינה ממצה הדין, והדגיש כי **"מדיניות הענישה הראויה היא להחמיר בעונשם של אלו המבצעים עבירות מס ופוגעים בקופה הציבורית"**.

34. בית המשפט ער לפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, תוך שניתן למצוא מקרים חריגים בהם בתי המשפט מצאו לסטות ממתחם העונש, ו/או מצאו להקל בעונשו של הנאשם בשל נסיבות חריגות, עם זאת וכאמור מדובר במקרים חריגים וייחודים בהן הוענק משקל חלופי זמן משמעותי, ולשיהוי ניכר ורב, בשילוב נסיבות רפואיות חריגות. כמו כן בית המשפט ער לכך כי ניתן למצוא פסיקה הקובעת מתחמים שונים לכאן או לכאן, וכל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו. בית המשפט עיין בפסיקה אותה הגיש בית המשפט [1/ג], מדובר בעבירות בנסיבות חומרה נמוכות יותר, וחלקן אף בעבירות שונות.

מתחם העונש ההולם

35. בנוסף לאמור לעיל, ועל פי ההלכה, המדיניות של בתי המשפט תומכת באימוץ הסדרי טיעון, תוך שעל בית המשפט לבחון את האינטרס הציבורי והכלל הוא כי בית המשפט יטה לקבל ולכבד הסדרי טיעון. כמו כן, נקבע כי מקום בו הצדדים הסכימו ביניהם במסגרת הסדר טיעון על טווח ענישה וכן מקרה בו המאשימה מסכימה להגביל עצמה לעונש שיושת על הנאשם בעוד שבידי ההגנה לטעון באופן חופשי לעונש שיושת על הנאשם, על בית המשפט לבחון את סבירות ההסדר בהתאם לאמות מידה מקובלות שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין (ראה ע"פ 2021/17 **מצגר נגד מדינת ישראל**). כמו כן, הפסיקה קבעה כי על אף שהצדדים הגיעו להסדר טיעון ביניהם, בית המשפט רשאי לקבוע מתחם עונש הולם אך זאת לצד הזהירות הנדרשת תוך מתן תשומת הלב לעתירה והסכמות הצדדים כפי שפורט לעיל.

36. לאחר בחינת הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים ואת מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מידת אשמו של הנאשם 1 ואת הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, בשים לב לסכום המע"מ שנגרע מקופת המדינה, משך התקופה בה בוצעו העבירות, היקף העבירות, **ובשים לב לתיקון כתב האישום, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין 5 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר. לצד מאסר מותנה הנע בין חודשיים ועד 9 חודשים, וקנס הנע בין 30,000 ₪ ועד 60,000 ₪ והתחייבות כספית.**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

העונש בגדרי המתחם, ואפשרות החריגה ממתחם העונש

37. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה:

א. מדובר בנאשם יליד שנת 1976, נשוי, ואב ל-5 ילדים קטינים, נעדר עבר פלילי.

ב. הוענק משקל להודאתו של הנאשם אשר מגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

ג. הוענק משקל לכך שהנאשם 1 לא הסיר את המחדל, אף לא בחלקו, נתון אשר יש בו ללמד על מידת לקיחת האחריות למעשיו. בהקשר זה, אפנה לעפ"ג 67450-01-22 שילון נ' מדינת ישראל (נבו, 30.10.2022) "בכל הנוגע לעבירות מס נראה לנו כי שיקול משמעותי הוא האם הוסר המחדל. מקום שבו עבריו המס, שגזל בדרכי מרמה את כספי הציבור, לא עשה דבר כדי לשלם את המס, משמע כי שיקומו, גם אם אין להמעוט בערכו, עדיין לוקה במרכיב חשוב של הפנמה מהותית ולקיחת אחריות ביחס לעבירות בהן מדובר".

אפנה גם לאשר נקבע ברע"פ 7773/16 חננאל נגד מדינת ישראל (26.10.16):

"גם העונש שנגזר על המבקש בגדרי מתחם הענישה, הוא עונש ראוי ומאוזן. אציין, בהקשר זה, כי צדק בית משפט השלום בקביעתו כי את אי-הסרת המחדל מצידו של המבקש יש לשקול כשיקול רלוונטי לחומרה, ואין לקבל את הטיעון כי אין לנתון זה כל משקל, אך בשל כך שאין ביכולתו של המבקש להסיר את מחדלו".

ד. הוענק משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, מקום בו העבירות בהן הורשעו הנאשמים נפוצות וחמורות לצד השילוב שבין קלות ביצוע העבירות בהן הורשעו, להיותן עבירות המשאיות רווחים גבוהים, ובין הקושי בגילוי ובאכיפה, מחייב את בית המשפט בפסיקותיו, ליטול חלק מרכזי ומשמעותי במיגור התופעה בדרך של הטלת ענישה שיש בה כדי להרתיע את הרבים. לפיכך, מצאתי שיש צורך מוגבר לתת מענה גם לשיקול זה ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. כמו כן יש להניק דגש להרתעת היחיד בשל כך שמדובר בנאשם אשר לדבריו הינו עצמאי גם בימים אלו.

ה. ב"כ הנאשם ביקש להעניק משקל למצבו האישי, והכלכלי של הנאשם. לא הוצגו ראיות המצביעות על נסיבות אישיות חריגות משמעותיות המצדיקות הקלה משמעותית בעונש, ואף לא ראיות בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם. בהקשר זה, יצוין כי בפסיקה נקבע כי שיקולי שיקום אינם ככסות הכל ואל מול שיקולים אלו יש לבחון שיקולי ענישה נוספים (ראו ע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

כמו כן, אפנה לאמור ברע"פ 5052/21 אסף בן שלמה נ' מדינת ישראל (נבו, 11.8.2021):
 "נקבע זה מכבר כי חומרתן הרבה של עבירות המס, הנובעת בין היתר מפגיעתן הקשה בקופה הציבורית והקושי הרב שבחשיפתן, מחייבת מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא שיהא בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים (רע"פ 2478/21 זיאדנה נ' מדינת ישראל [...]). כפי שהדגשתי לא אחת, שיקולי שיקום אינם חזות הכל, והם מהווים חלק ממכלול שיקולים שעל בית המשפט לבחון בנסיבות העניין. במקרה דנן, איני סבור כי נפל פגם באיזון שנערך בין שיקולי שיקום המבקש ונסיבותיו האישיות לבין חומרת העבירות שביצע והצורך ההרתעתי בגינן."

1. הוענק משקל לחלופי הזמן שעבר מעת ביצוע העבירות (שנת 2018) תוך שיש לציין כי כתב האישום הוגש בחודש יולי 2023 ותוקן בחודש ינואר 2025, בעוד הנאשם נותן את הדין בחודש נובמבר 2025. ניתן לקבוע כי מדובר בפרק זמן ארוך מאז בוצעו העבירות ועד להגשת כתב האישום. בפסיקה נקבע, כי יש למצות הדין הפלילי בתוך פרק זמן סביר שבין מועד ביצוע העבירה לבין מועד גזירת העונש "...דבר ידוע הוא, שטעמי הענישה נחלשים ככל שחולף זמן רב יותר מעת ביצוע העבירה. כדי שיוגשמו תכליות הענישה לרבות גמול, שיקום והרתעה נדרשת קרבה בזמן בין המעשה האסור לעונש בגינו. הקרבה בזמן יוצרת זיקה ברורה לעבריין, לקרנן ולחברה בין המעשה האסור לגמול החברתי בגינו." (ראה עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 68947-07-20 סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל).

הפסיקה שבה וקבעה כי מתן גזר דין בחלופי זה ארוך עשוי להביא להקלה בעונש, בהתחשב בין היתר במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה. כמו כן, נקבע "בעניין זה ראוי להדגיש כי נכון היה לבחון בנפרד את שאלת חלופי הזמן משאלת השיהוי בהגשת כתב האישום, ונכון היה לתת לכל אחד מהם משקל מתאים בנפרד, הגם שיכול וחלק מהתקופות חופפות" (ראו עפ"ג יוסופוב), אך לצד זאת הפסיקה אף קבעה כי יש ליתן משקל לחלופי הזמן ולשיהוי אך הדבר צריך להיעשות תוך איזון אל מול שיקולי ענישה אחרים לצד זאת שחלופי זמן ושיהוי, אין משמעותם פטור גורף מהטלת מאסר בפועל ויש לבחון כל מקרה לגופו (ראה גם ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל, ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 4434/10 יחזקאל נ' מדינת ישראל).

כל האמור לעיל, מוביל למסקנה כי ניתן למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, תוך הענקת משקל לחלופי הזמן במסגרת תמהיל הענישה, אך יודגש כי אין בכך כדי להצדיק עתירתו של הסנגור, וכן לא למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה בטח

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

שלא להצדיק סטייה קיצונית ממתחם הענישה שנקבע וזאת לאור נסיבות המקרה, חומרת המעשים, כמו גם אי הסרת המחלוקת ולו בחלקו.

ז. הפסיקה התייחסה לכך שנסיבותיו האישיות של נאשם אמורות לסגת מפני האינטרס הציבורי שבהרתעה, שכן בקשר לעבירות מס ועבירות כלכליות צוין כי אפקט ההרתעה הוא בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות (ע"פ 8345/16 אוחנה נ' מדינת ישראל).

ח. ביחס לעתירת המאשימה להשתתף קנס, אכן, משהורשע הנאשם בעבירות שתכליתן הפקת תועלת כלכלית, ככלל, יש מקום להשית קנסות כחלק בלתי נפרד מהענישה, אך בעת קביעת גובה הקנס, שומה על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. ב"כ הנאשם עתר להשתתף קנס מתון, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, **אם כי לא הוצגו מסמכים המבססים את כושר השתכרותו או מצבו הכלכלי**. כאשר בית המשפט ער לכך שהנאשם לא הסיר את המחלוקת, ובשים לב להיקף העבירות, חומרתן, ובהתאם לנסיבותיו האישיות כעולה מדברי בא כוחו, ומכלול השיקולים שפורטו לעיל, **בית המשפט מצא להשית על הנאשם קנס בתחתית המתחם אשר נקבע, וזאת בשים לב לעבירות בהן הורשע.**

סוף דבר,

38. לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר. הנאשם יוכל לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה.

ב. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות **במועד העדכני אשר יוגש מטעם הממונה על עבודות השירות**, ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס סמוך לכלא "אשל", ויבצע את עבודות השירות במקום עליו יורה הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו. הנאשם מוזהר כי ככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג ובריח, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

נוכח מצבו האישי של הנאשם, בית המשפט מצא לקבוע כי עבודות השירות ירוצו בהיקף של 7 שעות עבודה ביום.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60810-07-23 מדינת ישראל נ' אבו ראשד ואח'

א. **7 חודשי מאסר** על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק מע"מ, במשך שלוש שנים מהיום.

ב. קנס בסך 35,000 ₪. הקנס ישולם ב - 35 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2026 ובכל הראשון לחודש שלאחריו. מובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם הפעלת המאסר חלף הקנס. את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

* **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון *35592 או בטלפון : 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. התחייבות בסך של 25,000 ₪ שלא יעבור עבירות בניגוד לחוק מע"מ ופקודת מס הכנסה במשך שנתיים מהיום.

הנאשמת 2:

קנס בסך של 15,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.2.26.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ו, 13 נובמבר 2025, במעמד הצדדים.